

ΓΟ

Ορθόδοξη

Μη

λοιπόν τα επιρρίπτετε όλα στους διδασκάλους, μη όλα στους προϊσταμένους. Μπορείτε, λέγει, κι' εσείς να οικοδομήτε ο ένας τον άλλο. Αυτό έλεγε ο Παύλος και στους Θεσσαλονικείς γράφοντας· «να οικοδομήτε ο ένας τον άλλο, όπως και

κάνετε»· και πάλι· «να προτρέπετε ο ένας τον άλλον με τα λόγια αυτά». Αυτό και εμείς τώρα σας συμβουλεύουμε. Διότι περισσότερα από εμάς θα προσφέ-ρετε ο ένας στον άλλον, εάν θέλετε· διότι και περισσότερο χρόνο είσθε ο ένας με τον άλλο, και περισσότερο από εμάς γνωρίζετε ο ένας τα προβλήματα του άλλου και δεν αγνοείτε ο ένας τα ελαττώ-ματα του άλλου, και περισσότερο θάρρος και αγάπη και οικειότητα έχετε μεταξύ σας· και αυτά δεν είναι μικρά για να σας οδηγήσουν στην αμοιβαία διδασκαλία, αλλά μεγάλα προνόμια και ευκαιρίες· και περισσότερο από εμάς μπορείτε να επιπλήξετε και να προτρέψετε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και ότι εγώ είμαι ένας, ενώ εσείς πολλοί, και θα μπορέσετε όλοι όσοι είστε, να γίνετε διδάσκαλοι.

Γι' αυτό, σας παρακαλώ, μην παραμελήτε αυτό το χάρισμα· καθέ-νας έχει την γυναίκα του, τον φίλο του, τον υπηρέτη του, τον γείτονά του· αυτόν ας επιπλήττη, αυτόν ας νουθετή.

Διότι πώς δεν είναι παράλογο, για την τροφή σας να κάνετε συσσίτια και συμπόσια και να έχετε ωρισμένη ημέρα συναντήσεως μεταξύ σας, και αυτό που λείπει από τον καθένα όταν είναι μόνος του να το αναπληρώνετε με την κοινωνία μεταξύ σας (όπως είτε χρειάζεται να πάτε στην κηδεία, είτε στα γεύματα, είτε να βοηθήσετε σε κάτι τον διπλανό σας), και για τη διδασκαλία τής αρετής να μην το κάνετε; Ναι, σας παρακαλώ, κανείς να μην το παραμελή αυτό· διότι πολύ μισθό θα λάβη από τον Θεό.

Και για να το μάθης, αυτός που εμπιστεύθηκε τα πέντε τάλα-ντα, είναι ο διδάσκαλος· και αυτός που πήρε το ένα, είναι ο μαθη-τής. Εάν όμως πη ο μαθητής, 'εγώ είμαι μαθητής, δεν διακινδυ-νεύω', και τον λόγο που πήρε από τον Θεό, αυτόν που είναι κοινός και απλός, τον κατακρύψη και δεν παροτρύνη, δεν μιλήση με θάρ-ρος, δεν ελέγξη, δεν νουθετήση, εάν μπορή, αλλά τον κρύψη μέσα στη γη (διότι πράγματι γη είναι και στάχτη η καρδιά που κατακρύβει το χάρισμα του Θεού)· αν λοιπόν τον κατακρύψη ή από τεμπε-λιά ή από αμέλεια, δεν θα μπορέση να δικαιολογηθή με το να πη, 'ένα τάλαντο είχα'.

Ένα τάλαντο είχες· έπρεπε, κι' αν ακόμα είχες ένα τάλαντο, να το προσφέρης και να το διπλασιάσης· εάν πρόσφερνες το ένα δεν θα ήταν δυνατό να κατηγορηθής. Διότι ούτε σ' εκείνον που πρόσφερε τα δύο είπε· 'γιατί δεν μου έφερεις πέντε τά-λαντα;' αλλά τον θεώρησε άξιο της ίδιας αμοιβής με εκείνον που του πρόσφερε τα πέντε τάλαντα. Γιατί; Διότι εργάσθηκε εκείνο που πήρε· και δεν έπεσε σε ραθυμία επειδή έλαβε λιγώτερα από εκείνον που πήρε τα πέντε τάλαντα, ούτε εξ αιτίας τής ολιγότητας έμεινε αργός.

Ούτε εσύ έπρεπε να βλέπης αυτόν που πήρε τα δύο· ή καλύ-τερα εκείνον έπρεπε να κοιτάς, και όπως ακριβώς εκείνος μιμήθηκε αυτόν που πήρε τα πέντε, αν και είχε δύο, έτσι κι' εσύ έπρεπε να μιμηθής αυτόν που είχε τα δύο τάλαντα. Διότι, εάν επιφυλάσσεται τι-μωρία για εκείνον που έχει χρήματα και δεν βοηθάει τους άλλους, αυτός που μπορεί να συμβουλευση και δεν το κάνει πώς δεν θα υποστή μεγαλύτερη τιμωρία; Εκεί τρέφεται σώμα, εδώ ψυχή· εκεί εμποδίζεις τον προσωρινό θάνατο, εδώ τον αιώνιο.

Άγιος Ιωάννης ο χρυσόστομος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr